

strier, der knytte sig dertil, som Øltappere, Ølhændlere o. s. v., kort sagt alle dem, som leve af at producere og forhandle Øl: „Jeg nærer ikke Tvivl om, at denne Lovs Vedtagelse i stort Omfang vil bevirke Ruin for disse Folk“. Jeg synes, man ikke kan udtale nogen strengere Dom over Lovens Virkninger overfor Industrien, end at den skulde fuldstændig ruinere den. Og han siger senere i samme Møde den 23. Marts 1891: „Det eneste, der sker, det er, at denne ene Industri, som netop har været i Stand til at staa paa egne Ben og har kunnet klare sig, at den nu skal klappes af. Alle de andre Ulve, der tude i Flok, de faa Lov til at gaa, uden at man krummer et Haar paa deres Pels, men dette ene Faar, som ikke æder andre, det skal nu selv ædes op med Skind og Ben“. Det var altsaa Christoffer Hages Mening om Ølskattelovens Betydning for Industrien den Gang, at den vilde ruinere den, og at Industrien skulde ædes op med Hud og Haar. Jeg tror ikke, at der nogen Sinde er udtalt en stærkere Fordømmelse af en Lovs Virkninger. Og saa har det ærede Medlem fra Kalundborg den Dristighed at staa her i Gaar og sige, at disse Betragtninger aldeles ikke have været fremme ved den første Ølskattelovs Behandling. Ja, han sagde: ikke med et eneste Ord. Hvis alle de andre Paastande, som det ærede Medlem fremkom med, ere af samme Lødhed og af samme Troværdighed som denne, der jo er i fuldstændig Modstrid med de faktiske Forhold, fuldstændig usand, saa ere vi berettigede til ikke at tillægge dem ret megen Betydning, og saa kunne vi have Haab om, at det ogsaa vil komme til at staa klart for Befolkningen, af hvilken Art de Herrers Modstand er, naar de nu staa og kæmpe mod os og ville forhindre den højtærede Regering i at gennemføre disse Lovforslag.

Men saa høre vi ogsaa fremhævet det, som skal være det næste forskrækkelige ved dette Lovforslag, nemlig at denne Skat lægges over paa den fattige Befolkning, at det skal være Arbejderne, de fattige, som skulle udrede disse Millioner af Kroner. Vi hørte i Gaar det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) fortælle os, at Skatten vil komme til at falde paa de 90 pCt. af Befolkningen, dem, som have en Skatteindtægt paa under 1,500 Kr., de vilde komme til at udrede 5—6 Mill. Kr. i indirekte Skat derved, at vi lagde den paa Brændevin og bajersk Øl. Vi have tidligere hørt den samme Paastand blive fremført fra

Socialdemokraternes Side, at det var de fattige Arbejdere, som vilde komme til at betale denne Skat. Jeg forstaaer ikke, at de Herrer kunne fremkomme med en saadan Paastand uden at rødme. Jeg forstaaer ikke, at de ville rette en saa grov — jeg havde nær sagt uforskammet — Beskyldning mod den danske Arbejderstand, at det skulde være den, som i en overvejende Grad skulde smide disse Millioner Kroner væk til Nydelsesmidler som bajersk Øl og Brændevin. Særlig med Hensyn til det bajerske Øl er det fuldstændig hen i Vejret. Hvem der kender en lille Smule til den arbejdende Befolkning og især til den arbejdende Befolkning ude paa Landet, ved, at den ikke drikker bajersk Øl, at det kun er yderst sjældent, at den faar en halv Bajer, det kan være ved en Fæst eller et Marked. Men som daglig Drik bruges det aldeles ikke af den arbejdende Befolkning paa Landet, i det hele taget, kan jeg gerne sige, ikke af den store almindelige Landbefolkning, ikke af Middelklassen, Husmænd eller Gaardmænd. Det kan bruges ved enkelte Lejligheder, ved Fæst, men ikke som dagligt Nydelsesmiddel, i Husholdningen slet ikke. Det er selvfølgelig saa langt fra Arbejderne og endnu mindre — som Hørup sagde — Arbejdernes Koner, som drikke bajersk Øl. Det er en grov Beskyldning at rette mod den danske Arbejderklasse, at den skulde smide op imod 40 Mill. Kr. aarlig ud til bajersk Øl; thi Forbruget af det skattepligtige Øl her i Landet andrager mindst 40 Mill. Kr., og jeg antager, at hvis man vil regne det nøjagtigt efter, vil det blive endnu mere. Forbruget af skattepligtigt Øl er efter statistisk Beretning fra i Fjor ca. 979,000 Hektoliter — det er ca. 300 Mill. Flasker —, og sætter man Prisen til 13—14 Øre i Gennemsnit, bliver det ca. 40 Mill. Kr., som det skattepligtige Øl pumper ud af Befolkningens Lommer. Jeg antager i Grunden, at det er endnu mere. Jeg ved nok, at Øl i Detailsalg ikke koster mere end 11—12 Øre, men man maa tage i Betragtning den Mængde Øl, som drikkes paa Restaurationer, Beværtninger o. s. v., og som betales med op til 25 Øre og derover, og lægger man dertil Drikkepengene, er jeg overbevist om, at man ved at sætte Gennemsnitsprisen til 13—14 Øre sætter den for lavt, i alt Fald sætter man den ikke for højt.

Det bliver altsaa ca. 40 Mill. Kr., som hvert Aar pumpes ud af den danske Befolkningens Lommer alene til bajersk Øl, til